

Conclusie tot Voeging c.q. Mengen
in de zaak Ritfeld
in het 8 december strafproces

**Aan: De Krijgsraad in het strafproces
ter zake de op 7, 8 en/of 9 december
1982 in Fort Zeelandia gepleegde
strafbare feiten**

Paramaribo 26 november 2014

Geven met verschuldigde eerbied te kennen:

I. Verzoekers

- A. Owinje Natasha Hoost, wonende te Leiderdorp, Nederland;
- B. Kanta Shilavati Adhin, wonende te Zoetermeer, Nederland;
- C. Nirmala Rambocus, wonende te Utrecht, Nederland;
- D. Lilian Yolanda Ho Kang You, wonende te Amsterdam, Nederland;
- E. Rani Sohansingh, wonende te Paramaribo;
- F. Eric Henk Kamperveen, wonende te Paramaribo;
- G. Helen Renee Leckie, wonende te Paramaribo;
- H. Anoinette Vincentia Carbière, wonende te Paramaribo;
- I. Vidija Adhin, wonende te Paramaribo;
- J. Carol Ernesta Rahman, wonende te Paramaribo;
- K. Rammoertie Sheombar, wonende te Paramaribo;
- L. Johan Riegenne Maria Slagveer, wonende te Paramaribo;
- M. De Vakcentale C-47, rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, gevestigd te Paramaribo;

allen te deze domicilie kiezende ten Kantore van het Advocatenkantoor Lim A Po aan de Mr. F.H.R. Lim A Postraat no. 14 te Paramaribo en voor wie als gemachtigden, zowel afzonderlijk als gezamenlijk optreden, met de macht van substitutie, Mr. M.I. Vos, Mr. S. Marica en Mr. H.A.M. Essed, advocaten bij het Hof van Justitie van Suriname, verder te noemen, "**Verzoekers**".

1. Verzoekers verzoeken de Krijgsraad al hetgeen zij bij hun Verzoekschriften d.d. 13 augustus 2012, 7 april 2014 en 28 augustus 2014 hebben gesteld hier als ingelast en woordelijk herhaald te beschouwen.

II. Premature beslissing van de Krijgsraad

2. Op de terechtzitting in de strafzaak tegen de verdachte Edgar Wilfred Ritfeld d.d. 13 oktober 2014 heeft de Krijgsraad beslist dat Verzoekers zich op grond van artikel 316 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv) mogen voegen in het strafproces tegen de verdachte Ritfeld, maar ook beslist dat verzoekers zich niet mogen mengen op grond van artikel 8 van de American Convention on Human Rights (het Amerikaans Verdrag inzake de Rechten van de Mens), verder te noemen het "AVRM".

Op voornoemde terechtzitting heeft de Krijgsraad tevens bepaald dat Verzoekers op heden 26 november 2014 ter terechtzitting in de zaak tegen de verdachte Ritfeld hun Conclusie tot Voeging mogen nemen.

Op voormelde terechtzitting heeft de Krijgsraad tenslotte beslist dat Verzoekers niet-ontvankelijk zijn in hun verzoek om zich te mogen voegen c.q. te mengen in de overige 8 december strafprocessen.

Verzoekers kunnen zich met die niet-ontvankelijk verklaring niet verenigen en ook niet met de beslissing dat verzoekers zich niet mogen mengen op grond van artikel 8 van het AVR. Verzoekers beraden zich over welke rechtsmiddelen zij tegen die beslissingen kunnen aanwenden.

3. Verzoekers hebben echter ondanks herhaalde verzoeken, gedaan ter griffie van de Krijgsraad, tot heden niet over een afschrift van de uitspraak van de Krijgsraad d.d. 13 oktober 2014 kunnen beschikken. Daardoor zijn het juridisch kader waarbinnen de voeging c.q. het mengen dient plaats te vinden en de gronden voor de door de Krijgsraad genomen beslissingen, voor Verzoekers niet op schrift beschikbaar. Verzoekers worden daardoor in hun belangen geschaad.

4. Verzoekers zijn echter van oordeel dat de beslissing van de Krijgsraad dat Verzoekers op heden hun conclusie tot voeging mogen indienen prematuur is, omdat verschillende prealabele rechtsvragen, waaronder die door de Krijgsraad zelf opgeworpen, eerst beantwoord dienen te worden alvorens de vervolging tegen de verdachte Ritfeld kan en mag worden hervat.

III. Prealabele rechtsvragen

5. Bij vonnis d.d. 11 mei 2012 heeft de Krijgsraad de vervolging tegen alle verdachten in het 8 december strafproces, waar onder de verdachte Ritfeld, geschorst. Dit omdat volgens de Krijgsraad eerst de prealabele rechtsvraag beantwoord moet worden of de Amnestiewet 1989, zoals gewijzigd bij wet van 5 april 2012 (S.B. 2012 no. 68), verder te noemen de "Amnestiewet 2012", al of niet in strijd is met de artikel 131 lid 3 van de Grondwet, anders gezegd, al dan niet een inmenging is als in die bepaling bedoeld.

6. De Krijgsraad overwoog woordelijk: "Deze prejudiciële, constitutionele rechtsvraag behoeft echter naar het oordeel van de Krijgsraad dringende beantwoording alvorens de Krijgsraad een beslissing kan nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid."

Met gebruikmaking van artikel 5 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv) heeft de Krijgsraad bij voornoemd vonnis de vervolging tegen de verdachte Ritfeld geschorst, "totdat over het Constitutioneelrechtelijk vraagstuk met betrekking tot artikel 131 lid 3 van de Grondwet is beslist."

7. Bij vonnis d.d. 27 januari 2014 heeft het Hof van Justitie ter zake voornoemde schorsing van de vervolging onder meer overwogen: "De Krijgsraad mocht derhalve de vervolging niet schorsen om een rechtsvraag van constitutionele aard beantwoord te krijgen nu daarin door de wetgever niet is voorzien." Bij voormeld vonnis heeft het Hof van Justitie het vonnis van de Krijgsraad d.d. 11 mei 2012 vernietigd en de zaak terugverwezen "naar de Krijgsraad ter afdoening met inachtneming van het hiervorenoverwogene."

8. Maar ook nu, door de beslissing van het Hof van Justitie d.d. 27 januari 2014 de schorsing van de vervolging in de strafzaak tegen de verdachte Ritfeld is opgeheven, kan de tegen hem ingestelde vervolging toch geen voortgang vinden, anders dan nadat de eveneens prealabele rechtsvragen (i) of de

verdachte Ritfeld onder de werking van de Amnestiewet 2012 valt en, (ii) zo ja, of de Amnestiewet 2012 buiten toepassing moet worden gelaten wegens strijd met een hogere regeling, beantwoord zijn. Deze rechtsvragen zijn prealabel en de beantwoording dient dus eerst plaats te vinden, vóórdat de vervolging tegen de verdachte Ritfeld kan en mag worden voortgezet.

9. Immers indien de verdachte Ritfeld onder de werking van de Amnestiewet 2012 valt en deze wet niet buiten toepassing wordt verklaard in de strafzaak tegen hem, vervalt ingevolge artikel 3 lid 1 sub b van de Amnestiewet 2012 “de bevoegdheid tot strafvordering” ten aanzien van de verdachte Ritfeld en is de Krijgsraad verplicht “onmiddellijk de niet-ontvankelijkheid van Openbaar Ministerie” uit te spreken.

10. Deze rechtsgevolgen treden van rechtswege in zonder dat een verdachte, in casu de verdachte Ritfeld, op die rechtsgevolgen een beroep hoeft te doen. Verzoekers zijn dan ook van oordeel dat de Krijgsraad eerst de prealabele rechtsvragen zal moeten beantwoorden alvorens de vervolging van de verdachte Ritfeld kan en mag worden voortgezet.

11. Het Hof van Justitie heeft immers niet geoordeeld dat verdachte Ritfeld niet onder de Amnestiewet 2012 valt of dat bedoelde wet buiten toepassing moet worden gelaten, maar heeft slechts geoordeeld dat de schorsing van de vervolging in strijd was met artikel 1 van het WvSv en op die grond het vonnis van de Krijgsraad d.d. 11 mei 2012 vernietigd.

12. Het Hof van Justitie heeft overigens wel uitdrukkelijk de Krijgsraad meegegeven dat de Amnestiewet 2012 door de Krijgsraad getoetst moet worden aan artikel 8 van het AVRМ. Immers heeft het Hof van Justitie overwogen dat artikel 8 van het AVRМ “rechtstreekse werking” heeft in de Surinaamse rechtsorde.

Daarmee opent het Hof van Justitie de weg voor de Krijgsraad om op grond van artikel 106 van de Grondwet, de Amnestiewet 2012 opnieuw te toetsen aan artikel 8 van het AVRМ, welk artikel volgens het Hof van Justitie overigens ook geschreven is ter bescherming van “**de gerechtvaardigde belangen van (de) eventuele slachtoffer(s) van het feit ...**”.

13. Gelet op het voorgaande is de voortzetting van de vervolging tegen de verdachte Ritfeld afhankelijk van de volgende drie prealabele rechtsvragen, te weten:

- A. Is de Amnestiewet 2012 in strijd met artikel 131 lid 3 van de Grondwet?
- B. Is de Amnestiewet in strijd met artikel 8 van het AVRМ?
- C. Behoort de verdachte Ritfeld tot het normadressaat van de Amnestiewet 2012?

Ad A: Amnestiewet 2012 in strijd met art. 131 lid 3 Grondwet

14. Door de vernietiging van het vonnis van de Krijgsraad d.d. 11 mei 2012, is de Krijgsraad thans genoodzaakt de door hem zelf opgeworpen prejudiciële constitutionele rechtsvraag zelf te beantwoorden, alvorens de Krijgsraad een beslissing kan nemen met betrekking tot de ontvankelijkheid. Immers met de opheffing van de schorsing van de vervolging tegen Ritfeld is door het Hof van

Justitie niet beslist dat de Amnestiewet 2012 niet op de verdachte Ritfeld van toepassing is.

15. Omdat de Krijgsraad nog vóór zijn vernietigd vonnis, de Amnestiewet 2012 ambtshalve in het strafproces heeft ingebracht en omdat de Krijgsraad de beantwoording van de prejudiciële constitutionele rechtsvraag principieel heeft gesteld voor het al of niet voortzetten van de vervolging, zal de Krijgsraad dus ook nu na de opheffing van de schorsing die zelfde prealabele rechtsvraag moeten beantwoorden, ongeacht of Ritfeld op die Amnestiewet 2012 een beroep doet. Immers, de rechtsgevolgen van de toepasselijkheid van de Amnestiewet 2012 op de verdachte Ritfeld zijn dwingend voorgeschreven in die Amnestiewet 2012.

16. Verzoekers hebben in hun verzoekschrift d.d. 13 augustus 2012 in de punten 80 en 83, met verwijzing naar overgelegde Surinaamse Jurisprudentie, betoogd dat de Krijgsraad, vanwege het ontbreken van een operationeel Constitutioneel Hof, bevoegd is zelf de Amnestiewet 2012 aan artikel 131 lid 3 van de Grondwet te toetsen.

Verzoekers zijn van oordeel dat die toetsing zal opleveren dat de Amnestiewet 2012 in strijd is met artikel 131 lid 3 van de Grondwet en daarom geacht moet worden onverbindend te zijn.

Ad B: Amnestiewet 2012 in strijd met art. 8 van het AVRМ

17. De vernietiging van het vonnis van de Krijgsraad d.d. 11 mei 2012 in de zaak tegen de verdachte Ritfeld brengt eveneens mee dat de Krijgsraad een nieuwe beslissing zal moeten nemen over de verenigbaarheid van de Amnestiewet met in elk geval het recht op een eerlijk proces als geregeld in artikel 8 lid 1 van het AVRМ.

Verzoekers hebben in hun verzoekschrift d.d. 13 augustus 2012 in de paragrafen 26 tot en met 29 uitdrukkelijk betoogd dat voormelde bepaling in Suriname rechtstreeks werkt en dat ook Verzoekers daaraan rechten kunnen ontlennen.

18. Het Hof van Justitie heeft uitdrukkelijk voormeld artikel op de verdachte Ritfeld van toepassing verklaard en daaraan expliciet toegevoegd dat voormelde bepaling ook ziet op “de gerechtvaardigde belangen van (de) eventuele slachtoffer(s) van het feit ...”.

Het Hof heeft tenslotte beslist dat de zaak terugverwezen wordt naar de Krijgsraad “met inachtneming van het hieroverwogene”.

Verzoekers zijn dan ook van oordeel dat de Krijgsraad verplicht is de Amnestiewet 2012 krachtens artikel 106 van de Grondwet opnieuw te toetsen aan in ieder geval artikel 8 lid 1 van het AVRМ.

19. Verzoekers zijn echter van oordeel dat de Amnestiewet 2012 in strijd is met artikel 8 lid 1 van het AVRМ en daarom mede in strijd is met de gerechtvaardigde belang van verzoekers, te weten berechting van alle verdachten inclusief de verdachte Ritfeld. Om die reden alleen al dient de Amnestiewet 2012 geen toepassing te vinden, tot welke beslissing de Krijgsraad krachtens artikel 106 van de Grondwet geheel bevoegd is.

Ad C: Verdachte Ritfeld geen normadressaat

20. Nu het vonnis van de Krijgsraad d.d. 11 mei 2012 in de zaak tegen Ritfeld is vernietigd, moet de Krijgsraad zich ook opnieuw buigen over de vraag of de verdachte Ritfeld überhaupt onder de werking van de Amnestiewet 2012 valt. Verzoekers hebben in de paragrafen 85 tot en met 94 van hun verzoekschrift d.d. 13 augustus 2012 expliciet aangegeven dat geen van de 8 december verdachten, dus ook de verdachte Ritfeld, tot het normadressaat van de Amnestiewet 2012 behoren.

De verdachte Ritfeld valt naar het bescheiden oordeel van verzoekers niet onder de werking van de Amnestiewet 2012.

IV. Verzoek tot uitstel indienen schadevergoeding

21. Verzoekers stellen zich op het standpunt dat onder de hiervoor geschetste omstandigheden, waaronder het nog niet beschikken over een afschrift van de uitspraak van de Krijgsraad d.d. 13 oktober 2014, en indachtig de ongewisse uitkomst van de hiervoor besproken prealabele rechtsvragen, het prematuur zou zijn om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen. Naar het bescheiden oordeel van Verzoekers dient de Krijgsraad eerst voren genoemde prealabele rechtsvragen te beantwoorden en dienen Verzoekers over een afschrift van voormelde uitspraak te beschikken.

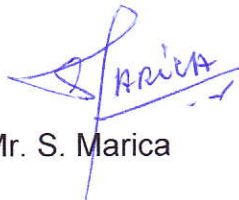
Reden Waarom Verzoekers de Krijgsraad eerbiedig verzoeken om een uitstel voor het indienen van hun schadevordering, totdat de Krijgsraad over de hier voren onder de punten 14 tot en met 20 bedoelde prealabele rechtsvragen heeft beslist en Verzoekers over een afschrift van de uitspraak van de Krijgsraad d.d. 13 oktober 2014 beschikken.

Hetwelk doende enz.

Paramaribo 26 november 2014

Mr. M.I. Vos

Mr. S. Marica

Mr. H.A.M. Essed